

havde for mit Vedkommende virkelig ikke Mangel paa Driftighed til at foreslaae, at hele dette Lovgivningsarbejde blev udfu'dt, thi jeg havde ikke liden Betænkelse ved at tiltræde det; men Hensynet til, at det var Regjeringens Forslag, bestemte mig til at følge dette, jaaviddt det paa nogen tænkelig Maade efter min Overbevi'sning var mig muligt. Jeg maa tilstaae, at jeg troer, at hvad den høitærede Minister bemærkede med Hensyn til de bornholmske Kjøbstæder, ikke er rigtigt; thi det er vel bekjendt, at disse Byer allerede havde en af Kongen bestiftet Dvirighedsperson i Spidsen for deres Communalbestyrelse, førend den nye Communallov blev givet, og at denne samme Mand havde flere Kjøbstæder, for hvis Communeraad han var Formand, deri ligger ikke det Væsentlige i Forskjellen, men Forskjellen ligger deri, at der i Marstal ikke findes nogen af Kongen bestiftet Dvirighedsperson som Formand for Communeraadet. Hiint Argument fra den høitærede Ministers Side forekommer mig derfor ikke paa nogen Maade at kunne være det afgjørende til at fravige, hvad Udvalget har foreslaaet. Det er jo factiff og kan ikke modsiges, at der er en væsentlig Forskjel paa dette Omraade tilstede mellem Marstal og de øvrige Communer; men hvilken Betydning man vil tillægge denne Forskjel, er naturligviis noget Andet. — Med Hensyn til, hvad den høitærede Minister bemærkede angaaende den sidste Sætning i Lovforslagets § 3, kan jeg dog ikke Andet end fastholde, at den ligeoverfor de nuværende i de 5 Communer bestiftede Retsbetjente maa anses som overflødig, og at den ikke paa nogen Maade kunde berettigede en af disse Retsbetjente til at frasige sig at være Formand i Communeraadet. Det var ganske naturligt, at denne Sætning stod der, fordi Loven tillige omfattede Marstal, og fordi man tillige kunde tænke sig, at Regjeringen vilde have, at Retsbetjenten skulde bosætte sig i Marstal; men jeg seer ikke, hvorledes denne Bestemmelse kunde berettigede Birkedommeren i jøndre Birk eller Herredsfogden i Løgstør eller Herredsfogden i Nørresundby til at flytte fra Kommunen og sige: Nu vil jeg ikke længere være Formand i Communeraadet. Det

troer jeg ikke paa nogen Maade kunde gaae an. Der er en tidligere lovbestemt Forpligtelse for disse Embedsmænd til at være Formand i Communeraadet, og den kan, efter hvad jeg troer, ikke betragtes som hævet ved den Sætning, der er indført i Lovforslagets § 3, om disse Embedsmænd ogsaa boede udenfor Kommunen.

Indenrigsministeren: Men denne lovbestemte Forpligtelse hæves jo, naar den hele Lov hæves, og Slutningsparagraffen i det af mig forelagte Lovforslag foreslaaer jo netop, at den Lov fuldstændigt hæves, i Kraft af hvilken Birkedommeren er pligtig til at være Formand i Communeraadet. Om nu denne Forpligtelse end skulde kunne fastholdes for det Individ, der havde modtaget Embedet under den ældre Lov, til Trods for Udtrykket i den nye Lov: „den paa Stedet bosatte Retsbetjent“, saa synes mig dog, at det i ethvert Fald umuligt kan gjælde hans Eftermand. Vacance i Embedet kan jo maaskee indtræde meget snart. Det er mig aldeles umuligt at forstaae, at den ærede Ordfører kan anfsee det for tilstedeligt, efter at Kjøbstadcommunalloven er udkommen, at en og samme Mand paa Bornholm er Formand for to Byraad, og derimod ikke vil anfsee det for tilstedeligt, at det Samme finder-Sted paa Grø. Det, at det One har bestaaet hidtil, og at det Andet først skal anvendes nu, kan dog ikke gjøre Noget til Sagen. Er den ærede Ordfører derhos fuldkommen vis paa, at ikke det hidtilværende Forhold paa Grø har været det samme, at Communalbestyrelserne i Grøeskjølbing og Marstal havde den samme Chef?

Ordføreren: Det var ikke Tilfældet, da Kjøbstadcommunalloven udkom, og Det er dog, at lade en mindre hensigtsmæssig Foranstaltning blive bestaaende, og et Andet er at indføre en lignende Foranstaltning, som man erkjender for uhenigtsmæssig.

Tobiesen: Jeg skal blot bede om Ordet for at støtte den Ansøelse, at Marstal bør bevares i Lovforslaget. Jeg seer virkelig ikke,